

Udvalgsbehandling. Vi maa imidlertid mene ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Blang), at Sagen bør gøres til Genstand for Behandling i et Udvalg; den behøver ikke at være lang. Det er jo kun enkelte Spørgsmaal, der er Uenighed om. Vi erklærer os altsaa villige til en hurtig Udvalgsbehandling og er enige med Justitsministeren i, at Lovforslaget bør gennemføres saa hurtigt, at det kan træde ud i Livet den 1. April 1923.

Mathilde Hauschultz: Som Ordfører for det konservative Folkeparti kan jeg i det store og hele tiltræde det foreliggende Lovforslag og udtale Partiets Tilfredshed med, at der er blevet fremsat et saadant Lovforslag til Afløser af den administrative Praksis.

Der er nogle enkelte Paragraffer, som jeg kunde ønske nærmere omtalt og udtømmende debatteret, navnlig §§ 2 og 3, mellem hvilke jeg finder en Uoverensstemmelse, men jeg mener, det er noget, vi kan gøre til Genstand for Prøvelse i et Udvalg. Ligeledes er der § 6, hvor der tales om Adoption af en, der er under 21 Aar, o. s. v. Der kunde tænkes det Tilfælde, at det var en gift Kvinde, der var Tale om at adoptere, og Spørgsmaalet er da, om ikke ogsaa Manden skulde give sit Samtykke. Der kan ogsaa være nogle Betæneligheder med Hensyn til Arveforhold, men jeg mener, at Stedet til en Drøftelse af disse Spørgsmaal er indenfor Udvalget, og at man ikke bør tage Tiden op med det her.

Der er kun eet Spørgsmaal, jeg ligesom de andre Ordførere vil gaa nærmere ind paa. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt en Kvinde skal kunne adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn. Vort Parti staar ligesom de andre Partier her paa Rigsdagen ikke samlet om dette Spørgsmaal; jeg kan her tale paa egne og en Del konservative Meningsfællers Vegne, der ønsker at faa Lovforslaget ført tilbage til den Affattelse, hvori det blev fremsat i Landstinget af den højtærede Justitsminister. Vi mener nemlig, at rent logisk, juridisk maa det være udelukket, at en Kvinde skal kunne adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn. Der er imellem Moderen og hendes udenfor Ægteskab fødte Barn et naturligt Forældreforhold, et Forældreforhold, som Moderen har haft længe overfor sit uægte Barn, et Forældreforhold, som hun ikke kan faa vidererækkende og ikke kan ønske sig vidererækkende, end hun har det og har haft det

igennem mange Aar. Adoptionsforholdet derimod er, hvad jeg vil kalde et unaturligt, et kunstigt skabt Forhold mellem Forældre og et Barn. Det blev indført i sin Tid, i 1815, ved en Resolution netop for at give Ægtefæller, der ingen Livsarvinger havde, Ret til at skabe et Forældreforhold mellem sig og et Barn, som de ikke selv var Forældre til. Det var altsaa et kunstigt Forældreforhold, man skabte mellem disse Ægtefæller og et Barn, der ikke var deres eller nogen af Ægtefællernes. Hvis man nu gaar hen og giver Moderen Ret til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn, kan jeg ikke se rettere, end at det for det første er et Brud paa hele Adoptionsprincippet, men man gaar ogsaa over til at skabe et naturligt Forhold om til et kunstigt Forhold. Og hvorfor? Man siger: af Hensyn til Barnet. Der er dem, der mener, og det mente Mindretallet i Landstingets Udvalg, der desværre blev et Flertal ved Afstemningen, at der er en Del Mødre, som paa Grund af sociale Forhold vil have Vanskelighed ved at tage deres Barn til sig og anerkende det som deres eget, og man mener ogsaa, at der er Kvinder, der sidder i Stillingen, som de ikke vil kunne beholde, hvis det kommer for Dagens Lys, at de har et Barn udenfor Ægteskab, og for at hjælpe disse Kvinder — ikke til at anerkende deres Børn, for det gør man jo ikke gennem en Adoption, men til at tage dem til sig — mener man, at de bør have Ret til at adoptere deres egne, udenfor Ægteskab fødte Børn.

Hvor det drejer sig om sociale Hensyn, vil jeg jo tro, at nogle Kvinder kan være i den Situation, at de ikke kan tage deres Barn til sig og anerkende, at det er deres Barn, men jeg tror rigtignok, det er forbavsende faa Kvinder, der i vore Dage af sociale Forhold hindres i at tage deres Børn til sig og anerkende dem, og jeg kan ikke være med til selv, og andre Meningsfæller mener heller ikke at kunne være med til, at skabe, hvad jeg vilde kalde for en Overklassebestemmelse, en Bestemmelse, der kun angaar ganske enkelte Kvinder indenfor Samfundet. Og hvis man indførte den Regel, at Kvinderne kunde faa Lov til at adoptere Børnene, vilde jeg tro, at der var Tusinder af Kvinder, som nu anerkender deres Børn, tager dem til sig og tilstaar overfor Verden, at det er deres Børn, som ikke vilde trodse Verdens Dom, men vilde sige: Saa slipper vi alligevel lettere over det, saa trodser vi ikke Verden, men saa tager vi det, der er det nem-